

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE KATEŘINY MATERNOVÉ:
Sofisté a jejich styl výuky a vzdělávání

Bakalářská práce Kateřiny Maternové je ukázkovým příkladem vhodně zvoleného (tj. dostatečně úzkého a přitom nepříliš zpracovaného) tématu. Práce je tak velice zdařilou kompilací primárních i sekundárních zdrojů, jež autorka plodně kombinuje a střídá a dospívá tak k poměrně plastickému vykreslení dobového kontextu, klíčových postav i nadčasových důsledků této poněkud opomíjené filosofické školy. Práce má jednoduchou, ale přitom zcela logickou a přirozenou koncepci a zaměření odpovídající studijnímu oboru bakalariantky. Je zřejmé, že byla psána se zájmem o danou problematiku a že pro autorku byla zjevným přínosem, nejen co se týká dobře zvládnuté koncepce, metodiky, ale též obsahové stránky. Práce tak bezpochyby přesně splnila svůj pedagogický účel. Nenabízí žádná nová či převratná stanoviska ani dosud neformulované souvislosti a má tak výhradně kompilační povahu, to však plně odpovídá kritériím uplatňovaným na bakalářské práci.

V Závěru autorka konstatuje, že narazila na poměrně značný nedostatek literatury, což je plně pochopitelné a odůvodněné v případě primárních zdrojů (i když mohla použít např. Platónovu *Obranu Sókratovu* nebo Aristofanovu komedii *Oblaka*), v případě literatury sekundární se ovšem domnívám, že mohla použít podstatně větší množství základních knižních přehledů či detailních časopiseckých studií z dějin antické filosofie, a především zalistovat v některých novějších, v nichž by možná našla méně tradiční hodnocení odkazu sofistů a možná též aktuálnější poznatky a souvislosti, nemluvě o literatuře zahraniční. Jeden či dva zahraniční tituly by jen podtrhly už tak celkově dobrý dojem z její práce. Velice zajímavé téma, nakolik byl Sókrates sám sofistou a do jaké míry pramení antisofistická pozice z postojů samotného Platóna, by jistě vystačila na samostatnou závěrečnou práci, přesto se domnívám, že tuto otázku mohla autorka poněkud více rozvést. Velice podnětnou a od tradičního pojetí radikálně odlišnou interpretaci sofistů v dějinách filosofie nabízí např. slavný filosofický román Roberta M. Pirsiga *Zen a umění údržby motocyklu* s podtitulem *Zkoumání hodnot ze 70. let* (český překlad 2007), který autorce v případě jejího trvajícího zájmu o sofisty doporučuji.

Žádné zásadní věcné, koncepční ani metodologické námitky nenacházím, proto navrhuji, aby se autorka v rámci obhajoby zamyslela například nad obecnější otázkou, co pozitivního z odkazu sofistů jsme v současném pedagogickém procesu poněkud pozapomněli a jaké aspekty jejich pedagogické metody bychom mohli v rámci současného školství či výchovy znovuobjevit.

Navrhuji známku **výborně**.

PhDr. Vít Erban, Ph.D.
Katedra filosofie a religionistiky TF JU
v Českých Budějovicích
4.5. 2012

